

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMİ OSZTÁLYOS TANULÓINAK LAPJA

2019/2020-as tanév, I. félév

27. SZÁM

ELŐKÉSZÍTŐ OSZTÁLYOS TANULÓINK:

A TARTALOMBÓL:

II. Rákóczi Ferenc	2. oldal
Fölszállott a páva	3. oldal
Őszi ünnepek	4. oldal
Versek	5. oldal
Válogatott írások	6. oldal
Találós kérdések	11. oldal
Viccek, Nyelvtörők	11. oldal
Játszóház naptár	12. oldal

Hagyományos előkészítő osztály *Vinczeffy Kinga tanítónő*

Ari-Török Kimberley, Bálint Anna Kate, Balogh Maya Gabriella, Bekő András, Demjén Debóra Viktória, Gábor Dominik, Ghindăoanu Daria Giulia, Győrfi Anna, György Mihály Andrei, Illeș Ștefan, Lázár Tibor Loránd, Marconescu Roland, Márton Emma, Mészáros Levente Carlos, Orgonaș Ágnes, Szász Timea, Szentpéteri Lenke, Szövérdfi-Szép Noémi, Tamás Alex, Telegdy Eduard Denis, Varga Mădălina Sara, Volosciuc Alma Alexandra

Lépésről lépésre előkészítő osztály *Palkó Margit és Tamási Emese tanítónők*

Albert Ákos, Băloi Paul Erik, Csiki Ana Maria, Darida Antonia Beatriz, David Natan Cristian, Divin-Butoiu Leon, Doiciu Amelia Gabriela, Dorner Márk, Gönczi-Főrika Attila, Jurca Eric, Kovács Dalma, Kovács Ádám, Lukács Erika, Maskulik Zsolt, Miclea Lóránd Alexandru, Miculescu Drăgilă Maria, Nagy Teodóra, Palkó Csaba, Péter Nimród, Răducan Amalia Olivia, Sánta Maria Denisa, Tamássy Erik Jenő, Téglásy Simon Jakab, Tóth Izabella Maria, Zabos Krisztina

Szerkesztők:

Bakos Ágnes-Mónika
Milos Edit

Tördelés: Orosz Sándor

Címünk:

Bv. General Dragalina 11A
Irányítószám: 300181

Tel. 0256-493031

Honlapunk: www.bartok.ro

A lap megjelenésének támogatója:

II. Rákóczi Ferenc

Nagyobb diákoktól már sokszor hallottam a "Rákóczi Szövetségről" és kíváncsi lettem, hogy ki is volt Rákóczi. Érdeklődni, olvasni kezdtem róla és rájöttem, hogy éppen Rákóczi évében vagyunk. Idén 315 éve annak, hogy II. Rákóczi Ferencet, Gyulafehérváron Erdélyország és Magyarország fejedelmévé választották. Apai ágon ősei is fejedelmek voltak és ő lett az utolsó erdélyi fejedelem.

Négy hónapos kisgyerek volt Rákóczi, amikor édesapja meghalt. Édesanyja férjhez ment Thököly Imréhez, aki nagyon zord ember volt. Már öt évesen hadjáratokba vitte a gyermek Rákóczit és szigorú katonaéletre nevelte.

Thököly török fogságba került. Rákóczi, édesanyjával, Zrínyi Ilonával 3 évig védte a Munkácsi várat, amit a Habsburgok ostromoltak. Árulással sikerült a császárnak elvenni a várat, ekkor szakították el Rákóczit anyjától és soha többé nem látták már egymást. Rákóczi ezután a jezsuitáknál nevelkedett.

II. Rákóczi Ferencet mindig nagyon érdekelte a magyar népének sorsa, ezért titokban próbált segíteni nekik. Megtudta az osztrák császár, hogy próbál népén segíteni és ezért börtönbe zárta. A börtönből felesége megszöktette és Lengyelországba menekült.

Lengyelországból titokban hazatért és megpróbálta felszabadítani a magyarokat az idegen uralom alól. Sokat harcoltak, sok győzelmet is arattak, de végül mégis elveszítették a harcot.

A vereség után Törökországba, Rodostóba bújdosott. 24 évet élt idegen földön, ahol egy nagypénteki napon halt meg, Magyarországra nem térhetett többé vissza.

Rákóczi Ferenc nemzeti hőssé vált és példakép marad mindig a magyarok számára. Most értettem meg, hogy miért emlegetik olyan sokszor nevét és várva-várom azt a pillanatot, hogy Rákócziról elnevezett csapatnak, a Rákóczi Szövetségnek tagja lehessenek.

Floca Ádám-Antonio, Hagyományos III. osztály

Temesvári Magyar Napok

2019. szeptember 26-29 között megrendezésre került immár negyedik alkalommal a Temesvári Magyar Napok. Nagyon gazdag programokkal várták a szervezők a közönséget.

Első alkalommal szervezték meg, és igen érdekes volt a városnéző kisvonat, ami a központból indult és végigvitte utasait városunk főbb utcáin. Az utazókkal a rövid vonatozás közben ismertették Temesvár történelmét.

Gyermek és felnőtt, helybéli és vendég néptáncsoportok szórakoztatták a néptánc kedvelőket.

Szombat délelőtt a Bartók Béla Elméleti Líceum szabadtéri játszóházat szervezett a kicsi, kicsi és nagyobb gyerekek számára. Szombat délután zoknicsata volt, amiben a gyerekek csellel visszafoglalták a temesvári Hunyadi várkastélyt a törököktől. Vidám hangulatot hoztak Magyarországról az Apacuka zenekar tagjai, akik sok szép dalt énekeltek a gyerekeknek. Jó hangulatban telt a szombat este, amikor Nagy Feró és a Beatrice koncertezett.

A programok között szerepelt könyvbemutató, borkóstoló, íjászverseny, fáklyás felvonulás. Házi szörpök, lekvárok és sok egyéb finomság is terítékre került. A látogatók kedvükre válogathattak a sokféle finomság közül, mint kürtöskalács, lángos, rétes, fánk, főtt kukorica, házi kenyér és más magyaros ételek. Az árusok népies ruhákat, ékszereket, könyveket, mézet, mézeskalácsot kínáltak a vásárlóknak.

A rendezvénysorozat záró eseménye a legendás Neoton Familia koncertje volt.

Köszönet a szervezőknek, a támogatóknak, a partnereknek és a résztvevőknek! Jövőre újra ugyanitt!

Gál Abigél, Hagyományos IV. osztály

Legjobb Bokréta élményem

Mi, a temesvári BOKRÉTA néptánc- és citeracsoport, részt vehettünk a "Fölszállott a páva" című tévéműsorban. 180 csoport közül kellett válasszon a zsűri, s abban a 180 csoportban mi is benne voltunk. Sokat kellett utazzunk, de megérte. Nem is tudtam elgondolni, hogy el fogunk jutni oda. Először Szokolyán aludtunk egy napot, reggel felkeltünk, reggeliztünk, aztán kimentünk az erdőbe játszani és friss levegőt szívni. Lovakat is láttunk. Egy játszótérnél ért véget utunk, ott egy fél órányit játszottunk, aztán visszatérve a szállásra, összeszedtük a csomagjainkat és elindultunk Budapestre.

Egy órányi utazás után megérkeztünk az MTVA stúdiójába. Amikor beléptünk, akkora nagy épület fogadott, hogy először megijedtem. Megkaptuk az öltözőnket, majd elmentünk felfedezni az épületet. Teltek-múltak a percek, az órák, egyszer csak behívtak elpróbálni a táncot. Megint vártunk és vártunk, aztán ismét behívtak, de nem próbálni, hanem készülődni.

Készen is lettünk, de még várni kellett egy és fél órát, ameddig elkezdtek. Egyszer csak be kellett menni a váróterembe. Itt már mindenki nagyon izgult! Mikor a műsorvezető, Morvai Noémi, bement: "Most következik a temesvári Bokréta néptánc- és citeraegyüttes, kalocsai tánccal!", csönd lett és tudtuk, hogy eljött az a pillanat, amikor mindent bele kell adjunk. Elkezdtek az éneket, táncoltunk és táncoltunk, ameddig vége nem lett a koreográfiának. Lementünk a színpadról. Mindenki gratulált és megdicsért bennünket. Visszamentünk az öltözőbe, levetkőztünk. Teltek-múltak az órák, kivittük a viseleteket a buszhoz és egyszer csak szóltak, hogy vissza kell öltözni. Mérgünkben majd felrobbantunk, de nem volt mit tenni, vissza a buszhoz, és ismét öltözni. Ezután a többi versenyzővel kimentünk a folyosóra és vártuk az eredményhírdetést. 12 csoport jutott tovább, és amikor kimondták az utolsó csoport nevét is, már tudtuk, hogy minket nem válogattak be. Mindenkinek könnybelábadt a szeme. Az öltözőben zokogtunk, de úgy, hogy jaj....

Az MTVA épülete

TV maci a Bokrétával

Miután egy kicsit megnyugodtunk, összeszedtük a ruháinkat, viseleteinket, felszálltunk a buszra és szomorúan indultunk hazafele.

Így telt a legjobb és a legszebb napom!!!!

KÖSZÖNET tanárainknak,
Szabó Ferenc tanító bácsinak és
Szabó Angélnak, oktatóinknak,
Adorjányi-Szabó Nórának és
Tímár Attilának,
valamint a segítő anyukáknak!

*Muresan Maja Sára,
Hagyományos IV. osztály*

Őszi ünnepek, jeles napok és népszokások

Nagyszüleimtől hallottam, hogy hajdanában, 50-100 évvel ezelőtt, amikor még a lábbeliket nem a kínai üzletekből vették, a gyerekeknek Szent György (április 24) napjától Szent Mihály (szeptember 29) napjáig lehetett mezítláb járni. Szent Mihály napja után már hűvösebbre fordult az idő. Azt tartották, hogy aki ezután is szalmakalapban jár, attól nem kérnek tanácsot. Az alföld több vidékén ilyenkor kezdték meg a szőlő szüretelését. A magasabban fekvő vidékeken, Erdélyben vagy Tokaj-Hegyalján a szüret kezdete Terézia (október 15) vagy Orsolya (október 21) napján kezdődött. Ezt a munkát kalákában, vagyis többen összefogva, egymást segítve végezték. A szüret befejeztével multságokat, szüreti bálakat rendeztek. Ez a szokás térségünkben mai napig is megmaradt.

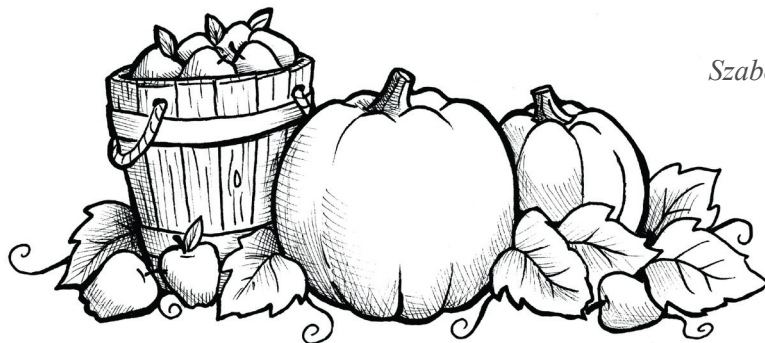
A magyarok még a honfoglalás időszakából állattartó, pásztorkodó népként voltak elkönnyelve. A nyári legeltetési idény befejeztekor a pásztoroknak el kellett számolni a rájuk bízott jószággal. Ez az elszámolás legtöbb vidéken Szent Demeter napján (október 26) történt. Az a pásztor, akinek egész nyáron sikerült hiánytalanul megőriznie a rábízott jószágot, az a következő évben is jól jövedelmező munkára számíthatott.

A juhász a juhokat, a kondás, vagy más néven csürhész a disznókat, a gulyás a szarvasmarhákat, a csikós a lovakat őrizte. Számtalan népdalunk őrzi emlékét ezen régi foglalkozásoknak.

A Szent Mihály és Katalin (november 25) közötti időszakot kisleányoknak is nevezték, ilyenkor jött el az őszi lakodalmazások időszaka.

November 1-je mindenszentek napja, november 2-án pedig a halottak napja van. Ilyenkor mindenki elhunyt családtagjaira emlékezve gyertyát gyújt és virágot helyez el a már nem élő szerettei sírján.

Ismerjük meg és ragaszkodjunk szokásainkhoz, hagyományainkhoz. Nem kell mindenáron majmolni az idegen, úgynevezett „trendy” különlegességeket, amikhez kultúránkból kifolyólag semmi közünk. Fedezzük fel és értékeljük a magyar szokásokat, ünnepeket, mert van belőlük pont elég.

Szabó Ferenc tanító bácsi

**STOP
BULLYING**

Tudjátok, hogy mindenkinek van hibája, de mégis azt tapasztaltam, hogy a gyerekek gyakran csúfolódnak egymással. Van olyan gyerek, aki kövérebb, és van olyan gyerek, akinek egészségügyi gondjai vannak, de van olyan gyerek is, akinek lassabban megy a tollbamondás, és van olyan gyerek, aki szegényebb. De ezért nem kell kikacagni senkit, mert biztos neked is van valami, ami nem megy a legjobban.

Ezért először magadra nézzél és ne gondold azt, hogy te vagy a legjobb, mert biztosan van náladnál jobb is. Igazából senki sem a legjobb, mert valaki jó abban és valaki jó ebben. Mindenki ügyes valamiben.

Nagyon fontos, hogy mindenkinek szép és boldog legyen a gyerekkora.

Kaba Elza, Hagyományos III. osztály

Versék

Itt az ősz!

Az ősz már írta üzeneteit.
Mikor befejezte az írást,
borítékba tette, és szélpostára vitte.
Színes leveleket írt a gyerekeknek,
madaraknak, négylábúaknak,
csigáknak, méheknek, bogaraknak,
mindenkinek más színű tintával.
Barna tintával írt a cserebogárnak,
mert a szárnya barna,
aranyárgával a méheknek,
mert a méz is aranyárga,
pirossal a rókának, mert vörös a bundája,
rozsdabarnával a csigáknak,
mert télen a barna avarba bújnak.

Írt az egész II. SBS osztálynak
tarka-barka levelet,
de csak annak,
aki el tudja olvasni a színes üzenetet.

Fórika Tamás, Lépésről lépésre II.osztály

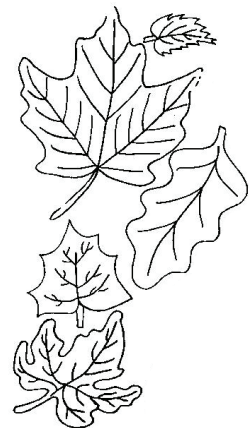
Az órák

Órákat tartottam,
Egy órát naponta.
Zajosak voltak, de
Nagyon okosak.

Tetszett a tudományuk,
De nem is a szájuk.
Figyelték a tantárgyakat,
Pityegették az órákat.

Remélem, hogy
Tetszettek a tantárgyak,
Hanem, újból kezdem
Az órákat.

Csatlós Melinda, Lépésről lépésre IV. osztály

Őszi vers

Bebújt a szél a kabátomba,
Egyre hidegebb esők járnak.
Ködös reggelekre ébredek,
Hulldogálnak a színes levelek.

Sipos-Máthé Albert, Hagyományos III. osztály

Őszi vers

Sok a szőlő, sok a levél, őszirózsa nyíldogál,
Arra jár a szép Piroska, szüretelni indul már,
Metszőolló a kezében...

- Gyere, Piros, gyere már!
- Jövök, jövök, jövök már!
- Jól van, Piros, indulás!

- Mi a jó, mi a jó, ez a szép ősz jaj, de jó!
Sok a szín, csodaszín, hát még a sok zamatos,
Édes szőlő, harmatos.

Szép az ősz, csodás ősz, legszebb évszak, gyönyörű!

Györfi Áron, Lépésről lépésre IV.osztály

Ki mit csinál ?

Anna citerázik,
Ábel furulyázik,
Balázs nagybögőzik,
Mindenki vidáman nótázik.

Cecília csivitel,
Dóra beszél,
Emese regél,
Mindenki vidáman mesél.

Az osztály egyszerre hangos,
de ezek a vidám gyermekhangok
feltöltik az iskola magasztos
óriási falait,
S minden gyermek a tudás kútjából iszik.

Török Anna-Virág, Hagyományos IV. osztály

Kicsi csiga

Hol lakik a kicsi csiga
Mezön, erdön, réten?
Hátán van a kicsi háza,
Harmatcsepp a labdája.
Ha eső esik nem ázik,
A házába bebújik.

*Szász Boglárka,
Lépésről lépésre II. osztály*

Válogatott írások

Az önfejű kiséger

Tavaszkodott. A virágos réten méhecskék zaja és madarak csiripelése hallatszott. Túl, a távolban nagy felhők lepték meg az eget.

- Édesanya, picit kifutok a mezőre, mert jó meleg van! - mondta a kiséger az anyjának.

- Csak most ne, kisfiam, mert mindjárt nagy eső lesz! - felelte az anyja.

- Dehogyan, ragyogó napsütés van kint! - mondta a kiséger.

- Igen ám, de nézd meg jól az eget, nagy felhők közelednek... - próbálta az édesanyja visszatartani. Ámde hiába rimázkodott az anyja, a kiséger csak kiszaladt a rétre. Szaladgált a virágok között, játszott és észre sem vette, hogy a nagy felhőből egyből zápor eredt. Menekült volna, de nem tudott, olyan erősen zuhogott. Sírt az ázott kiséger, bizony. Ekkor egy hang hallatszott a fűben:

- Gyere gyorsan a kalapom alá, itt nem ázol! Hát egy szép pettyes, nagykalapú gombát pillantott meg a kiséger. Azonnal aláfutott és ott is maradt, míg leállt a zápor.

A kiséger megköszönte a gomba segítségét. Otthon pedig megfogadta édesanyjának, hogy máskor szót fogad neki.

Flori Lucian, Lépésről lépésre IV. osztály

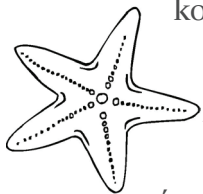
Nyári élményeim

Az én vakációm nagyon jól telt és örülök, hogy ennyi szép helyen lehettem, ugyanis voltam a nagyszüleimnél, ahol pancsoltam a közeli folyóban, azután pedig kirándulni mentünk a közeli erdőbe. Majd elutaztunk a tengerre, ahol búvárokodtam. Utána elutaztunk egy másik tengerpartra, ahol természetesen ott is szórakoztam. Legvégül pedig Gyulára mentünk, onnan pedig a Surduc-tóra.

A legjobban tetszett az a periódus, amikor Görögországban voltunk. Augusztus elsején indultunk és tíz napot voltunk ott. Minden reggel lementünk a tengerpartra és néztük a napfelkeltét. Olyankor még nem volt senki, úgyhogy nagy csend volt. Később elkezdtek jönni mások is, de nem volt zsúfoltság. Aztán (néha) elmentünk egy másik tengerpartra, ahol búvárokodtam a tengerben. Annyi mindent láttam! Láttam például tengeri-csillagokat, kagylókat, sziklákat, érdekes halakat, korallokat, sőt, még egy tojásszerűséget is, amiről azt mondják hogy az a tengeri sün háza és nagyon ritka.

Olyan jó volt csak úgy lazítani a víz alatt és megfigyelni különböző élőlényeket, hogy komolyan, legszívesebben hallá változtam volna, és építettem volna magamnak egy víz alatti házat. Csupán az lett volna a gond, hogy szerintem soha nem ismertem volna ki magam a környéken, ugyanis mindenhol majdnem ugyanazt látnám. De azért klassz!

Voltam aztán búvárokodni egy szigeten is. Ami pedig a szigetet illeti, pontosan úgy nézett ki, mint Afrika. Itt-ott volt egy-egy takarósátor, de ezen kívül (nem tudom miért) a homok Afrikára emlékeztetett. A búvárokodásnál a sziget körül még egy motorcsónak is elment a fejem felett! A motorcsónakról jut eszembe, hajókiránduláson is voltunk! Olyan kellemes volt! Fényképeztem a sirályokat és az Athos félszigeten lévő kolostorokat, kicsit később pedig a delfineket is! Nagyon-nagyon tetszett a hajózás is... igen.

Sajnos nagyon gyorsan eltelt a nyár, észre sem vettem. Fájó szívvel búcsúztam el a vakációtól, de sosem fogom elfelejteni, mennyire tetszett ez a nyár, és hogy mennyire élveztem minden percét.

Buculei Yana, Hagyományos IV. osztály

Júlia és Bogyesz

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy kislány, Júlia. Nagyon szeretett volna egy cicát, csak az volt a baj, hogy az anyukája nem engedte, hogy legyen, mindig azt mondta, hogy: "Majd lesz, ha megnősz!"

Egyszer amikor jött hazafele, odasétált egy cica, odabújt a lábához és dorombolni kezdett. Júlia felvette és magával vitte. Mivel az állatorvos mellett laktak, bement az orvos bácsihoz, hogy megvizsgálja a cicát. Így szólt az orvos:

- Teljesen egészséges, hazaviheted, mert ez a cica gazda nélküli!
- Jaj, de örülök! De, hogy nevezzem el? Megvan! Bogyesz lesz a neve!

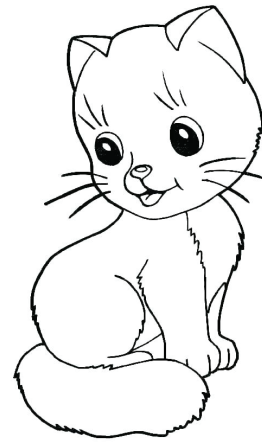
Hazavitte, de nem mondta meg az anyukájának, nehogy visszaküldje oda, ahonnan hozta. Nevelgette, tanította és nagyon megszerette. Nem úgy tekintett rá mint valami állatra, hanem mint egy testvérre. De minden mesében van jó és rossz, na most a rossz jön. Egy nap amikor Júlia Bogyesszel játszott, betoppant az anyukája, egy ládával a kezében, és meglátta a cicát.

- Kié ez a cica? Ugye, nem a tied? Ugye?
- Nem titkolhatom többet előtted.
- De nem ám!
- Ő itt Bogyesz, Bogyesz, ő itt anya! Azért van ő itt mert ... mert megtaláltam az úton és ... és hazahoztam!

- Hány napja van itt?
- Hát ...
- Rajta, mond ki már!
- Egy éve. De ugye megtarthatom? Kérlek!
- Na, de mit fogunk kezdeni két macskával?
- Mi? Hogy hogy két macska?
- Miau! Miau! Miau!

- Jaj, de jó, még egy cica! Nagyon köszönöm, anya!

Igy történt, hogy Júliának két cicája lett: Bogyesz és Lédi. Még mindig élnek, ha meg nem haltak.

Kaizler Dóra Henrietta , Lépésről lépésre III. osztály

A kis gepárd bánata

Egyszer volt egy gepárd család. Négyen voltak a családban: Foltos, az apuka, Foltina, az anyuka, Foltika a legnagyobb gepárd gyerek és a legkisebb Foltocska.

Foltocskának volt egy bánata, az, hogy neki olyan kicsikék a foltjai és annyira világosak, hogy már úgy néztek ki, mintha kékek lennének. Tehát ez volt a baja. Egyszer elhatározta, hogy elmegy, s vissza sem jön addig, amíg nem lesz szép. Azt mondta az anyjának:

- Anyukám, én elmegyek nagyon messze! Nagyon - nagyon messze! Oda, ahol senki sem talál meg. Nagyon fogsz hiányozni!

- De ... de miért, miért mész el? Jaj, kérlek, maradj itt!
- Nem maradhatok itt. - a kis gepárd elszaladt, de tudta, hova menjen.

A régi otthonukba ment. (Azért jöttek onnan el, mert veszélyes volt az a hely, de Foltocska szerint már teljesen biztonságos.) Azt mondta magában:

- Már biztos, hogy nem veszélyes ez a hely, nyugodtan beköltözhettek és nyugodtan lakhatok itt.

- Nem ! - szólt egy mérges hang. - Én már itt lakom!
- Ki vagy te, és hogy képzeled, hogy beköltözöl az én házamba?
- Szervusz! Engem Pötyinek hívnak, és téged?

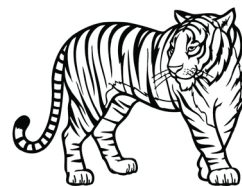
- Hol vagy? Amúgy Foltocska vagyok!
- Itt vagyok! Csak túl kicsi, de én is gepárd vagyok, csak túl kicsi, de ezt már mondtam!
- Nem baj, én sem vagyok valami szép, ezért jöttem vissza!
- Hogyhogy vissza? Én laktam itt legelőszőr! Vagy mégsem?
- Én azért mentem el, mert veszélyes volt ez a hely és ijesztő!
- De akkor miért jöttél vissza?
- Azért, mert ... várom, hogy megnőjjenek és szép legyenek!
- Gyere, élj velem! Olyan magányos vagyok!
- Jól van, de ha megnövünk, velem jössz! Jó?
- Rendben van, majd veled megyek!

Hamar megnőtt a két jó barát, nagyok lettek és szépek. Foltocska elvezette Pötyit az ő hazájába. Mindenki felismerte Pötyit és Foltocskát, csak úgy tátották a szájukat, először azt hitték, hogy valami állatkerti vendégek.

- Te jó ég! Ez Pötyi! - kiáltott egy vékony hang.
 - Anya? Te vagy az? Mondd, hogy igen!
 - Igen! Én vagyok! Hol voltál eddig?
 - Hát én ...
 - Mindegy, csak gyere haza!
 - Jó, gyere, anya, menjünk! Szia, Foltocska!
 - Szia! Én is megyek a családomhoz.
 - Jó, menj csak! - elment Foltocska is a családjához és velük élt tovább.
- Boldogan éltek, míg meg nem haltak!

Kaizler Dóra Henrietta, Lépésről lépésre III. osztály

A kistigris és a róka

Egyszer volt, hol nem volt ... volt egyszer egy tigriscsalád: egy anyatigris, egy apatigris és három kistigris. Az egyik kistigris fehér színű volt. A többiek elzavarták, mert más volt, mint ők.

A kistigris elindult és találkozott egy rókával. Megbeszélték, hogy valamikor találkoznak egy kis falucskában. A kistigris továbbment. Találkozott egy báránnyal. A bárány könyörgött neki, hogy ne egye meg. A tigris megkegyelmezett neki, így nem ette meg. A kistigris továbbment és találkozott a rókával a kis falucskában. Elindultak szerencsét próbálni. Útközben összefutottak egy kisoroszlánnal. A kistigris meg a kisoroszlán összeverekedtek. A tigris legyőzte az oroszlánt, majd a rókával továbbindultak. De annyira eltévedtek, hogy visszataláltak a kistigris barlangjához.

Itt a vége, fuss el véle!

Péter Barnabás, Hagyományos I. osztály

Süti tengerparti kalandja

Süti egy nagyon játékos kiskutyája volt. Gazdája egy kedves kislány, Nóri. Nóri ötéves, egy kertészházban él, szeret a kutyájával játszani és nagyokat sétálni a parkban.

Nyáron Nóri és családja elutaztak három hétre Spanyolországba és Sütit is magukkal vitték. Süti nagyon unatkozott szűk utazóládájában. Mikor végre odaértek, Süti és Nóri izgatottan szálltak ki a sárga autóból. Apa pórázott kötött Süti nyakára és lementek a tengerpartra.

Szép napos idő volt és a víz tele volt apró színes halakkal. Anya átöltöztette Nórit halacska fürdőruhájába, és mindannyian bementek a vízbe. Süti egyedül maradt. Egyszer csak sülthallat csapta meg az orrát, kibújt a pórázból és elszökött. Nóri visszament egy kisvödörért és ekkor észrevette, hogy Süti eltűnt.

- Anya, Apa! Süti elszabadult! – sikította.

Eközben Süti a tengerparton sétált, egyszerűen csak segélykiáltást hallott:

- Miau, segítség, miauuu!

Süti futni kezdett a hang irányába. Mikor odaért meglátta a hang gazdáját. Egy sárga-fehér foltos ijedt tekintetű cica volt és azért sikítozott, mert a mocsárban állt és süllyedt! Süti megtorpant. Goldolkodott, hogyan tudna segíteni a foglyul esett kiscicán. Fogott egy botot és odanyújtotta a cicának. Ő megfogta és így Süti ki tudta húzni a mocsárból. A cica nagyon hálás volt, és megkönnyebbülve ugrott megmentője nyakába:

- Köszönöm, hogy megmentetted az életem! Én Mici vagyok, téged hogy hívnak?

- Az én nevem Süti.

Eközben Nóriék kétségbeesetten keresték kis kedvencüket. Hála a nyomkövetős nyakörvnek, hamar rátaláltak Sütire. Nóri nagyon megörült elveszett kedvencének és meglepetten vette észre Süti új barátját:

- Milyen édes cica! Anyu, Apu, megtarthatom? – kérlelte őket Nóri.

- Rendben. – egyeztek bele Nóri szülei.

- Jupiiii! – kiáltotta Nóri és magához ölelte Micit.

Immár öten visszamentek a tengerpartra és fürödtek egy nagyot.

Nóri megfogadta, hogy ezentúl jobban vigyáz kedvenceire.

Kovács Emma, Lépésről lépésre III. osztály

Őszanyó

Őszanyó egy kedves néni. Azért hívják Őszanyónak, mert az erdőben él és mindig kint van ősszel az udvaron.

Egyszer egy kisgyerek arra járt a szüleivel, és az ötéves bátyja, Kriszti, rátalált a házra, ahol Őszanyó lakott. Őszanyó épp az első kertben szedte a leveleket. Kriszti visszaszaladt a szüleikhez, hogy elmondja, mit látott. A szülei is meg akarták nézni Őszanyó házát. Amikor odaértek a házhoz, Kriszti öccse, Patrik, felkiáltott:

- Ott van Őszanyó!! !!

Őszanyó felemelte a fejét és elmosolyodott.

- Gyertek be! - mondta.

- Köszönjük! - válaszolta a fiúk anyukája illedelmesen.

Őszanyó megkínálta őket mogyorós sütivel, mentateával és málnaszörppel. Azóta minden hétvégén mennek segíteni Őszanyónak a háznál, a kertben, és bevásárolnak, ha kell. Őszanyó olyan nekik, mint egy harmadik nagymama.

Csóka Emese, Lépésről lépésre III. osztály

A szavaló Marci

Volt egyszer, hol nem volt, egy ló, akit Marcinak hívtak. Egyszer ahogy Marci sétált az erdőben, találkozott Bagoly tanítóval. A bagoly hozzászólt:

- Jó reggelt!

- Jó reggelt, tanító bácsi!

- Szeretnél menni egy szavalóversenyre?

- Hát nem vagyok biztos benne, de megpróbálom!

- Rendben van, jövő héten szerdán lesz.

A ló addig gondolkodott egy versen, hogy el is fáradt. Nem tudott egy verset sem, úgyhogy bagoly tanítótól kért segítséget:

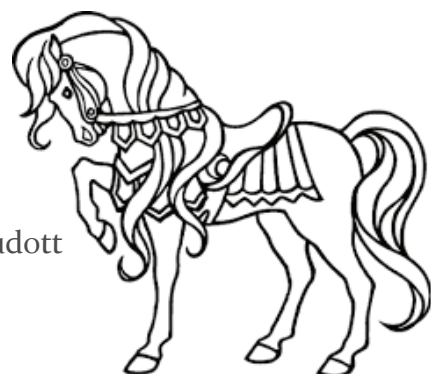
- Tudnál nekem adni egy megfelelő verset?

- Hát persze!

Bagoly tanító kiválasztott egy verset. A ló mindjárt el kezdte tanulni azt. Addig gyakorolta, míg megtanulta. Keddig nagyon jól ment már neki. A versenyen Marci nagyon izgult, de mégis jól sikerült a versmondás.

A ló nagyon örült, hogy úgyesen szavalt, és nagyon büszke volt magára.

Fazakas Júlia, Lépésről lépésre III. osztály

Molly és Csipke, a kutya

Molly az anyukáját minden nap azzal nyaggatta, hogy mikor kaphat már egy kutyát. Anyukája mindig azt válaszolta:

- Majd amikor nagy leszel!

Molly az apukájához fordult. Apa azt mondta, hogy lehetséges most is, és tüstént el is mentek a menhelyre.

Meg is találták a megfelelő kutyát. Molly rögtön elnevezte Csipkének, és hazavitték.

Anya nagyon mérges volt.....egy ideig, de hamarosan megszerette a kis kutyust. Molly minden nap gondozta, ápolta egy nap kivételével, amikor véletlenül nyitva felejtette a kaput, és Csipke megszökött. Nagyon szomorú lett.

Egy pár óra elteltével a szomszédok felismerték és visszahozták Csipkét Mollyéknak. A kislány annyira örült, hogy a könnye is kicsordult.

Tanult a hibájából és megígérte, hogy ezentúl mindig megnézi majd, hogy bezárta-e a kaput. Itt a vége, fuss el véle!

Mátéfi Judith, Lépésről lépésre III. osztály

Az én álomházam

Én egy rókaalakú házban szeretném leélni az életem.

Belülről a falak puhák lennének, mint a róka szőre. Kívül pedig vörösre festeném. A fejénél lenne a szobám és oda lifttel mennék fel. A farkánál lenne egy uszoda és még rókák is úszhatnának benne! Lenne a testvéreimnek kicsi gyerekmedence és anyának, meg Gábornak nagy vízi csúszda. Aztán meghívnám az egész osztályt, hogy a medencében ússzunk. És ez még nem minden: a rókaház hasában lenne egy akadálypálya. Az egyik lábában pedig a konyha, s ha megéhezünk, majd ott fogunk enni.

Rájöttél, hogy miért lenne rókaalakú a házam? ☺

Kiss Réka, Lépésről lépésre IV. osztály

A XXI. évszázad iskolája

- Sziasztok! Áron vagyok. A XXI. évszázadban vagyunk. Bemutatom az iskolámat:

Ez itt az iskolám. Magas, nagy, emeletes. Én a 11-es teremben tanulok, a teremben két táblánk van. Vannak önlapozó könyveink, öntörlő radírjaink, beszélő ceruzáink, táncoló tolltartóink, nevető ceruzahegyezőink. Az iskola lebeg, az udvar játszik, a fák sírnak, a tető repül, az ablakok tapsolnak, a focikapu kötöget.

Ez az én furcsa iskolám.

Györfi Áron, Lépésről lépésre IV. osztály

A jövő iskolája

A mai iskolákat már megszoktuk, már mindenki tudja, hogyan működnek. De vajon milyenek lesznek a jövőben?

Talán nem is kell majd iskolába járni, mert már amikor megszületünk, belénk építenek valamilyen kütyüt. Később pedig úgy tanuljuk meg a dolgokat, hogy a fejünkbe dugunk egy kábelt, s feltöltjük magunkba a leckét. A házi feladatot pedig leírná magától az okosceruzánk. Ennek az lenne az előnye, hogy rengeteg szabadidőnk lenne, amikor játszhatnánk. De ugyanakkor, aminek van előnye, annak van hátránya is. Ennek a hátránya az lenne, hogy nagyon ellustulnánk.

Szerintem ilyen lesz a jövő iskolája. Szerinted milyen lesz?

Geszi Szabolcs, Lépésről lépésre IV. osztály

Találós kérdések

Háziállat, de nem kutya,
Bent tartják, de nem cica,
Sem nem nyuszi, de ketrecben ül.
Mi az?
(tengeri malac)

Repül, madár, de nincs tolla,
Ha nappal is van, ő sötétben él.
Mi az?
(denevér)

Tele van tüskével, de nem sün.
Mégis, a lányok szeretik.
Mi az?
(rózsa)

Lába földbe, ága égbe,
Nyulacska a közepébe.
Mi az?
(bokor)

Moise Lorelei, Lépésről lépésre III. osztály

Nyelvtörők

Bibis a bibircsókós bába lánya lába, ezért Böbe, a bibircsókós bába lánya máma nem megy bálba.

Sáros sisakos sáska siserehad sorakozik sármoson a sáson.

Se nem török, se nem görög, töpörödött törpe pörög körbe-körbe, törpe körte, görbe hátú törpe kérte.

Máthé Humor, Lépésről lépésre III. osztály

Viccek

- Jean, a citrom csipog?
- Nem, uram!
- Akkor már megint a kanárit csavartam a teába!

- Jean, hogy lehet az, hogy maga hat éve már a szolgám és minden nap pontban hatkor felhossa nekem az emeletre a teámat anélkül, hogy egy cseppet is kiöntene?
- Hát úgy, uram, hogy még a földszinten felszívom a számba, aztán amikor felérek az emeletre, visszaköpöm a csészébe!

- Jean, mi ez a kopogás a szekrényben?
- A cipők mennek ki a divatból, uram!

- Jean, menjen ki az udvarra és vidítsa fel a macskát!

- Jól van, uram!

Jean kimegy és elkezd a macskát a feje fölött pörgetni.

- Na de Jean, azt mondtam, hogy vidítsa fel a macskát, nem azt, hogy pörgesse a feje fölött!

- Uram, milyen boldog volt, amikor elengedtem!

Tudod-e, milyen...

... amikor bezavar az avar?

(velem megtörtént gesztenyekeresés közben. Egy hete könnyű volt gesztenyét találni, de azóta már bezavart az avar)

... amikor békésen brekeg a béka?

(hallgasd meg a tóparton, ő már csak ilyen)

... amikor összevissza öltözködik

Ödön?

(amikor azt hiszi, hogy jól áll neki, pedig csak ront a népszerűségén)

... amikor várat magára a vár?

(mert úgy fújt az eszeveszett szél, amikor felfelé lépcsőztünk a hegyen, hogy azt hittük, sose érünk fel)

... amikor buta Balázs dundi Bandival birkózik?

(szörnyű látvány, nekem elhíhetitek)

Csóka Emese, Lépésről lépésre III. osztály

Mátéfi Judith, Lépésről lépésre III. osztály

Játzó- és alkotóház naptár

a 2019-2020-as tanévre

Január 25.

Farsangi

Február 29.

Tavaszbáró

November 30.

Adventi

Október 26.

Tarka-barka

Március 28.

Húsvéti

Április 25.

Anyák napja

Szeptember 28.

Szabadtéri

Május 30.

Gyermeknap

<http://jatszohaz.bartok.ro>

Mindenkit szeretettel várunk!